

Nr 51.

Av herrar **Alströmer** och **Gustafson** i Kasenberg, om anslag till en byggnad för post och telegraf i Alingsås.

Under en lång följd av år har inom Alingsås stad behovet av rymligare och mera tidsenliga lokaler och mera centralt belägna sådana för post och telegraf gjort sig synnerligen starkt gällande, och, då stadens folkmängd alltjämt är stadd i relativt stark ökning, bliva efter hand de nuvarande förhållandena alltmer olidliga.

Det nuvarande postkontoret är beläget i en utkant av staden, dit ingen, som ej är särskilt lokaliserad inom samhället, kan utan vägvisares ledning finna vägen. Då postverket för fem à sex år sedan måste lämna sina förra mera centralt belägna lokaler, till följd av att den fastighet, där dessa voro inrymda, övergått till ny ägare, som själv behövde disponera desamma, stod ingen annan lokal till buds än några mindre rum i ett nyuppfört bostadshus, beläget på sätt redan nämnts, och det utrymme, som där kunde erhållas, var naturligtvis långt ifrån tillräckligt för verkets behov, men måste i brist på bättre lokaler godtagas tills vidare. Det var sålunda endast ett provisorium, som då skapades. Som bevis på den brist på nödigt utrymme, som f. n. råder, må nämnas, att vid den tid, då uppbörd av kronoskatten äger rum, till uppbördslokal måste användas en tambur, avsedd för postpersonalens kläder. Nuvarande postmästaren har även uppgivit, att det för postkontorets behöriga skötande vore nödvändigt att anordna ytterligare en kassaexpedition inom kontoret, men att detta av utrymmesskäl vore absolut omöjligt. Hela expeditionslokalen utgöres av ett utrymme på cirka 16 kvadratmeters golvyta, och detta skall alltså vara tillräckligt för en stad med nära 7,000 invånare. Det förekommer också ej så sällan, att lokalen icke lämnar plats för den på expeditionen väntande allmänheten, i vilket fall de, som icke kunna rymmas i lokalen, nödgas uppehålla sig å gatan, tills lokalen hinner utrymmas.

Bättre äro icke förhållandena, vad beträffar telegrafverkets lokaler. Telefonstationen — någon telegrafstation har ännu icke trots upprepade framställningar därom inrättats i Alingsås — där även telegram inlämnas för att sedan intelefoneras till Göteborg, är sedan cirka fyrtio år förlagd till en för ändamålet förhyrd lägenhet i andra våningen av ett mindre, säkerligen 100 år gammalt trähus. Trappuppgången, som leder upp till de ytterst antika lokalerna, ligger inåt gården och är till den grad trång och brant, att särskilt äldre personer endast med största svårighet kunna taga sig upp för densamma och alltid med vissa risker till liv och lem. Den s. k. expe-

ditionslokalen utgöres förutom av en mindre förstuga, där ett par telefonhytter placerats, av ett rum för telegraminlämning knappt mer än 2×3 meter i fyrkant. Den lokal, som alltså för berörda ändamål bjudes en stor allmänhet, kan väl knappast anses motsvara ens de billigaste anspråk, som i vår tid ställas på en statens inrättning av denna beskaffenhet. Längre har samhället funnit sig i dessa oefferrättliga förhållanden i den förhoppning, att statsmakterna själva skulle komma till insikt om, att även ett mindre samhälle icke kan i nämnda hänseenden behandlas hur som helst, utan att befolkningen i ett sådant bör hava samma rätt att få sina anspråk, där de hållas inom billighetens gränser, tillgodosedda som befolkningen i större samhällen. Vederbörande chefer för post- och telegrafverken hava också redan för flera år sedan insett behovet av förbättrade förhållanden i nämnda hänseenden, vilket bland annat haft till följd, att en stor lämpligt belägen tomt år 1920 inköptes från staden för en planerad nybyggnad, avsedd till lokaler för såväl post som telegraf, men därvid har det stannat. Från samma håll hava emellertid år efter år gjorts framställningar hos regeringen att i statsverkspropositionen upptaga anslag till nämnda byggnads uppförande, nu senast till ett belopp av 210,000 kronor. Under återopande av »statsfinansiella skäl» har dock detta anslagskrav oupphörligt undanskjutits, och så har också blivit fallet vid framläggandet av årets statsverksproposition, trots den kraftiga motivering, som från verkens sida anförts för anslaget ifråga och trots att man av vissa uttalanden från vederbörligt håll haft anledning antaga, att anslaget åtminstone denna gång skulle där upptagas och att frågan alltså nu ginge mot sin lösning. Att detta vållat stor förstämning inom det framåtskridande samhället må man icke förundra sig över. Så mycket viktigare vore, att denna byggnad snarast möjligt komme till utförande, som härigenom arbetstillfällena skulle beredas de arbetslösa inom staden, vilkas antal redan är rätt stort och som ökas så gott som för varje dag, icke minst till följd av att byggnadsverksamheten för tillfället i stort sett ligger nere. Ur statsfinansiell synpunkt borde detta vara ett synnerligen talande skäl för företagets snara realiserande, då ju såväl staden som kommunen eljest få träda emellan och bevilja arbetslöshetsunderstöd, som eljest kanske kunde undvikas. Arbetslöshetskommissionen har även redan bifallit en av stadens arbetslöshetskommitté gjord ansökan om statsbidrag till hyreshjälp åt arbetslösa inom samhället, vilket dock endast är en ringa hjälp för tillfället, utan att arbetslösheten däri-genom i någon mån lindras. Då kommunen skall anordna arbetstillfällena åt arbetslösa, ställer sig saken vanligen så, att arbeten måste igångsättas, som eljest ej varit påtänkta, åtminstone icke vid den tidpunkten, och som kanske till och med icke ens vore absolut nödvändiga, och vad detta betyder för mindre samhällens redan förut hårt ansträngda ekonomi ligger i öppen dag.

Det förtjänar även att framhållas, att staden under detta år väntar det slutliga avgörandet av den under många år under utredning varande frågan

om inkorporering av vissa staden angränsande delar av Alingsås landsförsamling, varigenom stadens invånareantal skulle komma att ökas till cirka 9,000. Behovet av mera tillfredsställande förhållanden i förut nämnda hänseenden framträder då ännu tydligare. Då anslaget ifråga icke torde kunna helt tillbakavisas, utan måste inom den närmaste framtiden framtinga sig självt, enär möjlighet till förhyrandet av lämpliga lokaler för ändamålet icke finnes, har man svårt att förstå vad som egentligen vinnes på dessa ständiga uppskov. Ty icke lär man kunna vänta, att statens finanser inom den närmaste framtiden skola så förbättras, att icke alltjämt på samma grunder som nu statsfinansiella skäl kunna åberopas mot det äskade anslagets beviljande. Det må till sist också betonas, att här icke gäller uppförandet av någon praktbyggnad, utan endast av en byggnad, inrymmande de lokaler, som för utförandet av ifrågavarande verks funktioner inom samhället helt enkelt äro oundgängliga.

På grund av vad sålunda anförts få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att anslå 210,000 kronor till uppförandet i Alingsås å därför redan för ändamålet inköpt tomt av en byggnad, avsedd för expeditionlokaler m. m. för post och telegraf enligt redan genom post- och telegrafverkens försorg anskaffade ritningar.

Stockholm den 20 januari 1926.

Thore Alströmer.

Arthur Gustafson

i Kasenberg.